

Jensen-Skrillinge: Jeg kan slutte mig til den sidste Udtalelse, som faldt nu i dette Øjeblik, og jeg kan i det hele taget slutte mig temmelig nær til de Betragtninger, der ere gjorte gældende af de to ærede Medlemmer, der sidst have talt, saa jeg kan ganske kort angive min Stilling til Lovforslaget, den nemlig, at jeg anser det for at kunne afgive en ret god Løsning paa det Spørgsmaal, som trænger til en Afgørelse, nemlig en Lettelse af Hartkornsskatterne, en Lettelse, som alle synes at være enige om, at der kan trænges til. Jeg er ganske enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) i, at det vilde være overmaade heldigt, dersom vi samtidig med Lovforslagets Gennemførelse kunde faa gennemført en Fiksering af Hartkornsskatterne og en mellemkommunal Beskatning; men det glæder mig, at han selv indrømmede, at det ganske vist vilde være uheldigt at føre det ind paa Lovforslaget i det Øjeblik, da det vilde berede Lovforslaget Vanskeligheder og maaske ligefrem forhindre, at det kunde blive til Lov. Det vilde vistnok gaa ligesom med det Lovforslag, vi havde under Behandling forleden Dag, nemlig Toldlovsforslaget, paa hvilket man ængstede sig for at føre ny Positioner ind, ganske vist ikke fordi man ansaa dem for uheldige. Det var Landbrugstolden, der særlig var Tale om, og jeg beklager saa meget som nogen, at vi ikke have faaet en Landbrugstold med ind paa Lovforslaget, men jeg indrømmer, at under de forhaandenværende Forhold vilde det berede Lovforslaget Vanskeligheder, ja det vilde maaske give det Dødsstødet. Det samme vilde være Tilfældet her, og det glæder mig, at det ærede Medlem indrømmede dette og overlod Afgørelsen af de Ting til bedre Tider.

Det er jo hovedsagelig to Ting, det i det foreliggende Lovforslag drejer sig om. Det er for det første Summen, der skulde ydes til Amts- og Sognekommunerne og dernæst Maaden, hvorpaa Fordelingen skulde finde Sted. Nu kan det gerne være, at man ikke saadan uden videre skal opgive gode, gamle Grundskatter, som man har sagt, men det behøves jo egentlig heller ikke, og jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds i, at man kan blot tage Beløbet og aldeles ikke behøver at bryde sig om at omtale det som en Overførelse af Skatter. Men hvad jeg derimod ikke holdt saa meget af, var, at det ærede Medlem sagde, at man kan omtrentlig tage Beløbet og omtrentlig for-

dele det derefter. Hvorfor egentlig ikke lige saa godt tage Beløbet fuldt ud? Saa komme vi slet ikke i Kollision med det foreliggende Lovforslag, og saa er der ikke det allermindste i Vejen for at fordele det paa den samme Maade, som i Lovforslaget er antydnet. Jeg er ikke af dem, der gyse saa forskrækkeligt tilbage for at røre ved gamle Skatter, men paa den anden Side, kan det undgaas, naa, saa er det jo saa meget desto bedre. Med Hensyn til denne Fordeling ved jeg nok, at der vil blive bragt i Forslag — maaske ikke her i Salen — mange andre Maader at fordele paa, men det forekommer mig dog, at hvad man end vil stille op, vil man altid komme til noget, om hvilket man kan sige: Nej, det er heller ikke retfærdigt, og bliver det rigtig trevlet op, bliver det et stort Spørgsmaal, om man kan komme til nogen bedre Fordeling end den netop, som Lovforslaget angiver, ifølge hvilket dette skal fordeles i samme Forhold, som Skatten nu ydes. Det Hartkorn, der giver saa og saa meget, faar det tilbage i det samme Forhold. Jeg er derfor en Ven af Lovforslaget, og jeg vil derfor indstændig anmode det eventuelle Udvalg om at behandle det med den allerstørste Velvilje. Jeg skal indskrænke mig hertil.

Finansministeren (Hørring): De ærede Talere, der i Dag have haft Ordet her i denne Sag, have jo alle været enige i, at det Formaal, dette Lovforslag opstiller, var et Formaal, der vel kunde fortjene at fremmes. Formaalet er jo det at komme Kommunerne til Hjælp ved at lette deres Skattebyrde og ganske særlig komme Landhommunerne til Hjælp, idet man letter Hartkornsbyrderne. Det er dette sidste, man vel maa holde fast paa, navnlig naar man vil se paa den Forskydning af Beskatningen, som maa finde Sted, hvis man vedtager dette Lovforslag i Forbindelse med en Indkomst- og Formueskat til Staten, thi det er en klar Ting, at hvis man særlig vil komme Landkommunerne og Hartkornet til Hjælp, saa kan det ikke ske, uden at der finder en Forskydning Sted; ellers ville de Foranstaltninger, man træffer, blive frugtesløse over for Formaalet. Jeg tør saaledes med Hensyn til de Ytringer, der ere faldne i Dag, betragte Lovforslagets Formaal som godkendt, men det er Midlet, man ikke er enig om fra alle Sider, og det er da navnlig det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup), som i saa Henseende har fremsat vægtige Indvendinger. Over for disse Indvendinger vil jeg først og fremmest pege